

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/41/2023
Identifikačné číslo spisu:	1022200177
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1022200177.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne J. Š., narodenej XX. R. XXXX, A., G. X, zastúpenej advokátom Mgr. Ing. Jurajom Trokanom, Trnava, Vájanského 10, proti žalovanej I. L. R., L., narodenej XX. P. XXXX, Q., Č. XX, zastúpenej advokátom Mgr. Dávidom Štefankom, Bratislava, Povožnícka 18, o zaplatenie 6.750 eur s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B5-56C/6/2020, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. marca 2022 sp. zn. 7Co/16/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. (Pôvodne) Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 9. decembra 2020 č. k. 56C/6/2020-61 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 6.750 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.750 eur od 19. novembra 2019 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku; žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

1.1. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 137 písm. a), § 274, § 275 CSP a uviedol, že žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie z 9. decembra 2020 doručené uložením na pošte dňa 19. októbra 2020, pričom v predvolaní bola poučená aj o následkoch nedostavenia sa a možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila a svoju neprítomnosť neospravedlnila včas a z vážnych dôvodov. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP.

2. Súd prvej inštancie uznesením z 12. júla 2021 č.k. 56C/6/2020-75 zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 9. februára 2022 sp. zn. 7Co/10/2022-105 potvrdil s tým, že následne bude rozhodovať o odvolaní žalovanej proti rozsudku pre zmeškanie, vydaného súdom prvej inštancie.

3. Odvolací súd uznesením zo 7. marca 2022 sp. zn. 7Co/16/2022-110 odvolanie žalovanej odmietol a žalobkyni proti žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Dospel k záveru, že pre

vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené podmienky stanovené v § 274 CSP, keď predvolanie na pojednávanie zo dňa 9. decembra 2020 bolo žalovanej riadne a včas doručené, bola poučená o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a zároveň neospravedlnila svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Z doručenky prevádzky portálu slovensko.sk mal preukázané, že žalovanej bola správa, ktorej obsahom bolo predvolanie na pojednávanie z 19. decembra 2020 úspešne doručená dňa 18. októbra 2020 uplynutím úložnej lehoty písomnosti do vlastných rúk fikciou doručenia. Mal za to, že súd doručoval všetky písomnosti žalovanej správne podľa § 105 a nasl. CSP a v súlade s § 31a ods. 1 zákona o e-Governmente. K odvolacej námietke uviedol, že z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaná mala elektronickú schránku aktivovanú iba od určitého obdobia a do tohto obdobia jej správca modulu elektronického doručovania doručoval písomnosti prostredníctvom pošty a od momentu aktivácie elektronickej schránky (až po jej deaktiváciu), doručoval do tejto schránky. Predvolanie na pojednávanie a aj rozsudok súdu prvej inštancie boli žalovanej doručované správne, do elektronickej schránky, ktorú mala v tom čase aktivovanú, pričom na uvedenom závere nič nemení tvrdenie, že žalovaná elektronickú schránku nevyužívala. Rovnako je nedôvodná námietka, že žalovaná na svojich písomnostiach v záhlaví uvádzala adresu svojho trvalého pobytu, nakoľko to nemožno považovať za žiadosť o doručovanie písomností výlučne poštou na danú adresu.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj ako „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila poukazom na § 420 písm. f) CSP, keď v konaní došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces porušením procesného postupu súdu pri doručovaní písomnosti na pojednávanie, čím jej bola odňatá zákonná možnosť zúčastniť sa pojednávania a uplatnenia svojich základných práv, a to bránenia práva. Tvrdila, že jej nebolo riadne doručené predvolanie na pojednávanie, čo odvolací súd nedostatočne odôvodnil. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalobkyňa považovala dovolanie za neurčité.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. V danom prípade žalovaná namietala vadu zmätočnosti konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP je a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne

odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (por. sp. zn. 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017).

10. Nesprávny procesný postup odvolacieho súdu žalovaná videla v tom, že súd prvej inštancie nesprávne doručoval predvolanie na pojednávanie elektronicky a následne súd vo veci pojednával 9. decembra 2020 v jej neprítomnosti a vydal rozsudok pre zmeškanie. V odvolacom konaní namietala, že sa nemohla zúčastniť pojednávania a vyjadriť sa, neboli zákonné podmienky na to, aby súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. S uvedeným nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri doručovaní sa odvolací súd stotožnil, na námietku žalovanej neprihliadol, postup nepreskúmal a dostatočne neodôvodnil.

11. Podľa § 105 ods. 1, 2 a 3 CSP súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu (§ 105 ods. 1 CSP). Ak nemožno doručiť písomnosť podľa odseku 1 a ak nejde o doručenie písomnosti do vlastných rúk, súd na žiadosť strany doručí písomnosť na elektronickú adresu. Písomnosť súdu sa považuje za doručенú po troch dňoch od jej odoslania, aj keď ju adresát neprečítal (§ 105 ods. 2 CSP). Ak nemožno doručiť písomnosť podľa odsekov 1 a 2, súd doručuje prostredníctvom doručujúceho orgánu (§ 105 ods. 3 CSP).

11.1. Citované ustanovenie CSP upravuje zákonný postup súdu pri doručovaní písomností. Jeho systematickým výkladom, tiež ďalších relevantných ustanovení CSP, je zrejmá postupnosť pri doručovaní písomností, a to nasledovne: 1. na pojednávaní alebo pri inom úkone, 2. do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, ide o zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) účinným od 01. novembra 2013 v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“), 3. doručenie na elektronickú adresu na žiadosť strany, ak nejde o písomnosti, ktoré sa doručujú do vlastných rúk, 4. doručovanie prostredníctvom doručovacieho orgánu na adresu podľa § 106 CSP alebo doručovanie osobitným doručovacím orgánom za kumulatívneho splnenia zákonných podmienok podľa § 107 ods. 2 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, s. 382).

11.2. Z vyššie uvedeného, ako aj z dikcie § 105 ods. 1 CSP je zrejmé, že doručovanie do elektronickej schránky prichádza do úvahy nie ako prvý, ale až následný spôsob doručovania, keď nie je možné doručiť písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone.

12. V prípade, ak má strana aktivovanú elektronickú schránku, súd musí prioritne doručovať do tejto elektronickej schránky, pričom doručovanie sa spravuje v takom prípade ustanoveniami zákona o e-Governmente, konkrétne § 29 až § 34 tohto zákona, ktorý v časti o elektronickej doručovaní má charakter špeciality k ustanoveniam Civilného sporového poriadku o doručovaní. Nie je na vôli strany sporu alebo iného zúčastneného subjektu, akou formou jej/mu súd bude doručovať písomnosti. Povinnosť doručovať písomnosti do elektronickej schránky je kogentne upravená a nezávisí od vôle strany, či iného subjektu (pozri Horváth, E., Andrášiová, A., Henčekomá, S., Civilný sporový poriadok, Komentár, 2. doplnené a prepracované vydanie, Wolters Kluwer SR s. r. o., 2018, s. 380).

13. Podľa § 11 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronické schránky sa zriaďujú orgánu verejnej moci, právnickej osobe, fyzickej osobe, podnikateľovi, subjektu medzinárodného práva, organizačnej zložke alebo organizácii podľa § 12 ods. 6 a tým, o ktorých to ustanoví osobitný predpis.

14. Podľa § 13 ods. 1 písm. a) a písm. b), ods. 2 a ods. 3 zákona o e-Governmente aktiváciou je, ak ide o

a) elektronickú schránku orgánu verejnej moci a právnickej osoby, proces, ktorým sa umožní využívanie elektronickej schránky na elektronické doručovanie podľa tohto zákona a ktorý začína úkonom správcu modulu elektronických schránok a končí prvým prístupom oprávnenej osoby do elektronickej schránky, najneskôr však uplynutím desiateho dňa odo dňa vykonania úkonu správcu modulu elektronických schránok, b) inú elektronickú schránku ako podľa písmena a), úkon správcu modulu elektronických schránok, ktorým na žiadosť majiteľa elektronickej schránky umožní využívanie elektronickej schránky na elektronické doručovanie podľa tohto zákona. Úkon v procese aktivácie podľa odseku 1 písm. a) vykoná správca modulu elektronických schránok súčasne so zriadením elektronickej schránky. Aktiváciu podľa odseku 1 písm. b) vykoná správca modulu elektronických schránok na žiadosť majiteľa elektronickej schránky, a to bezodkladne po doručení žiadosti.

15. Podľa § 29 zákona o e-Governmente sa elektronické podanie a elektronický úradný dokument doručujú elektronicke, pričom miestom na elektronické doručovanie je elektronická schránka, ktorá je aktivovaná. Elektronické doručovanie elektronického podania a elektronického úradného dokumentu sa vykoná spôsobom podľa uvedeného zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickeými prostriedkami neustanovujú inak; ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté.

16. Podľa § 30 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronicke doručenkou sa rozumie elektronickeý dokument obsahujúci údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronickeho doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikáciu elektronickej úradnej správy a elektronickeých dokumentov, ktoré sa elektronicke doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronickeých dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje.

16.1. Podľa § 30 ods. 3 zákona o e-Governmente prijímateľ potvrdzuje elektronickeý doručenkou prostredníctvom funkcie určenej na tento účel.

16.2. Podľa § 30 ods. 4 zákona o e-Governmente elektronickeý doručenkou sa zasiela do elektronickej schránky odosielateľa príslušnej elektronickej úradnej správy, ktorej doručenie elektronickeý doručenkou potvrdzuje, a to aj, ak táto elektronickeý schránka nie je aktivovaná; to neplatí, ak odosielateľ nie je známy alebo ak nemá zriadenú elektronickeý schránku.

16.3. Podľa § 30 ods. 5 zákona o e-Governmente údaje uvedené v elektronickej doručenkou, ktorá bola potvrdená podľa odseku 3, sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak.

17. Elektronickeý schránkou je elektronickeý úložisko, v ktorom sú uchovávané elektronickeé správy a notifikácie. Elektronickeé schránky sú základným nástrojom komunikácie medzi občanmi a podnikateľskými subjektmi s orgánmi verejnej moci, a medzi orgánmi verejnej moci navzájom. Schránky umožňujú elektronickeé doručovanie úradných podaní a úradných dokumentov. Prijímateľ je povinný potvrdiť doručenie elektronickej úradnej správy formou elektronickej doručenkou; potvrdenie doručenia je podmienkou sprístupnenia obsahu elektronickej úradnej správy prijímateľovi v jeho elektronickej schránke. Elektronickeý úradná správa sa sprístupní v momente potvrdenia doručenia.

18. Najdôležitejším ustanovením týkajúcim sa doručovania do elektronickej schránky je § 32 ods. 5 písm. a), b) zákona o e-Governmente, podľa ktorého sa elektronickeý úradná správa, vrátane všetkých elektronickeých dokumentov považuje za doručení, ak je adresátom orgán verejnej moci, uložením elektronickej úradnej správy [§ 32 ods. 5 písm. a)], iná osoba ako orgán verejnej moci, a ak sa 1. doručuje sa do vlastných rúk, momentom uvedeným na elektronickej doručenkou alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel, 2. nedoručuje do vlastných rúk, v deň bezprostredne nasledujúci po uložení elektronickej úradnej správy [§ 32 ods. 5 písm. b)].

18.1. Úložnou lehotou na účely citovaného zákona je lehota, počas ktorej je uložená elektronickeý úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu.

19. Podľa § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente ak osobitný predpis neustanovuje iný postup na rozhodovanie o neúčinnosti elektronickeho doručenia alebo ak sa podľa osobitného predpisu neúčinnosť elektronickeho doručenia neposudzuje ako predbežná otázka, orgán verejnej moci, ktorý koná vo veci,

ktorej sa elektronické doručovanie týka, rozhodne na návrh adresáta, že elektronické doručenie je neúčinné, ak tento adresát preukáže, že a) objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením, alebo b) na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať.

19.1. Podľa § 33 ods. 2 zákona o e-Governmente návrh podľa odseku 1 je potrebné podať do 15 dní odo dňa, keď sa adresát s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil alebo mohol oboznámiť.

19.2. Vyššie citované ustanovenia § 33 ods. 1 a 2 zákona o e-Governmente upravujú aj neúčinnosť doručenia do elektronickej schránky pre prípady, kedy si adresát nemôže z objektívnych dôvodov elektronickú správu prevziať. Jedným z takých objektívnych dôvodov je aj skutočnosť, kedy potvrdí doručenkú, ale samotná správa sa mu z dôvodov na strane informačného systému neprístupní.

20. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že dňa 2. októbra 2020 súd prvej inštancie žalovanej elektronicky cez portál slovensko.sk zaslal predvolanie na pojednávanie (elektronická úradná správa s jej identifikáciou v zmysle § 30 ods. 1 zákona o e-Governmente), ktoré sa malo konať 9. decembra 2020, obsahujúce poučenie o.i. aj o následkoch podľa § 274 CSP. Podľa elektronickej doručenký na č. 1. 57 spisu bola správa žalovanej dňa 18. októbra 2020 o 00:11 hod. úspešne doručená uplynutím úložnej lehoty rozhodnutia do vlastných rúk s fikciou doručenia podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente, pričom údaje uvedené v elektronickej doručenke sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak (§ 30 ods. 5 zákona o e-Governmente).

20.1. Žalovaná v podanom odvolaní a ani dovolaní netvrdila, že jej elektronická schránka nebola v tom čase aktivovaná, resp. že by o aktivovaní nevedela. Totiž v prípade ak elektronická schránka adresáta nie je aktivovaná, ustanovenia o elektronickom doručovaní sa nepoužijú (pozri Horváth, E., Andrášiová, A., Henčeková, S., Civilný sporový poriadok, Komentár, 2. doplnené a prepracované vydanie. Wolters Kluwer SR s. r. o., 2018, s. 89). Jej námietka spočívala len v tom, že elektronická schránka nebola využívaná a následne neskôr bola deaktivovaná.

21. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 238/2019, podľa ktorého pokiaľ okresný súd podľa § 105 ods. 1 CSP doručoval písomnosti do elektronickej schránky žalovaného podľa osobitného predpisu, t. j. zákona o e-Governmente, musí žalovaný dôvod, pre ktorý zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP, ako aj pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, preukázať ako adresát elektronickej úradnej správy domáhajúci sa rozhodnutia orgánu verejnej moci o neúčinnosti elektronického doručenia podľa § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente, t. j. že objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením [písm. a)], alebo na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať [písm. b)]. Tým samozrejme nie je dotknuté oprávnenie žalovaného podať okresnému súdu osobitný návrh podľa § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente.

22. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd môže len konštatovať zhodne ako odvolací súd, že predvolanie na pojednávanie nariadené súdom prvej inštancie na 9. decembra 2020 bolo žalovanej riadne doručené elektronicky do jej elektronickej schránky a žalovaná nepreukázala opak. Z obsahu súdneho spisu preto nevyplýva nesprávny postup súdu prvej inštancie pri doručovaní predvolania na pojednávanie elektronicky do elektronickej schránky žalovanej, na ktorý by odvolací súd neprihliadol. Ak teda súd prvej inštancie za opísaného stavu uskutočnil predmetné pojednávanie v neprítomnosti žalovanej po tom, čo ju poučil podľa § 274 CSP, možno konštatovať, že jeho procesný postup neodporoval zákonu (CSP a zákonu o e-Governmente). V tejto súvislosti preto ani nemohlo dôjsť k porušeniu procesných práv, ktoré by inak žalovaná ako strana sporu mala možnosť na pojednávaní uplatniť. Žalovaná preto v súvislosti s vykonaním predmetného pojednávania v jej neprítomnosti neopodstatnene namietala existenciu vady v zmysle § 420 písm. f) CSP.

23. Pokiaľ žalovaná namietala, že odvolací súd svoj záver ohľadne postupu súdu prvej inštancie v súvislosti s jej predvolaním na pojednávanie nedostatočne odôvodnil, dovolací súd poukazuje na jeho

dostatočné a presvedčivé odôvodnenie v ods. 12., 26. až 28. rozhodnutia, splňajúce náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 393 ods. 2 CSP. Odvolací súd zhodnotil skutkový stav, ktorý vyplynul z dokazovania, a pri svojom právnom závere, podrobne a presvedčivo odôvodnil, z čoho vychádzal. Zároveň sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami.

23.1. Z vyššie citovaného odôvodnenia je tak zrejmý opak tvrdenia žalovanej, pretože odvolací súd preskúmal postup súdu prvej inštancie v súvislosti s jej námietkou o nedostatku v doručovaní predvolania na pojednávanie, nepovažoval ho za nesprávny a svoj záver náležite zdôvodnil. V reakcii na dovolacie argumenty žalovanej dovolací súd zároveň uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Žalovaná preto neopodstatnene namieta, že odvolací súd jej nedostatočným odôvodnením rozhodnutia vo vyššie uvádzanej námietke znemožnil realizovať jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP.

24. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalovanej ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

25. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobkyni priznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.